

## Arrest

nr. 245 889 van 10 december 2020  
in de zaken RvV X / IV – RvV X – RvV X

Inzake:           1. X  
                      2. X  
                      3. X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK  
Langestraat 46/1  
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X, X en X, die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 24 februari 2020 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 januari 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikkingen van 13 november 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 december 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat A. LOOBUYCK en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Over de rechtspleging

Tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 januari 2020 inzake de eerste verzoekende partij (C. V. Z. S.; zoon), de tweede verzoekende partij (C. V. Z. M.; vader) en de derde verzoekende partij (M. Y. S. Me.; moeder) werd beroep aangetekend bij verzoekschriften van 24 februari 2020, gekend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen onder de dossiernummers RvV X, RvV X en RvV X. Aangezien tweede verzoekende partij de vader is van eerste verzoekende partij en derde verzoekende partij de moeder is van eerste verzoekende partij en in acht genomen dat tweede en derde verzoekende partij zich in het kader van hun verzoeken om

internationale bescherming en onderhavig beroep in feite en in rechte beroepen op dezelfde argumenten als eerste verzoekende partij, worden voormelde zaken wegens verknochtheid gevoegd.

## 2. Over de gegevens van de zaak

2.1. Verzoekende partijen, die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, zijn volgens hun verklaringen België binnengekomen op 28 januari 2019 en hebben zich vluchteling verklaard op 8 februari 2019.

2.2. Op 20 januari 2020 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissingen werden op 21 januari 2020 aangetekend naar verzoekende partijen verzonden.

2.2.1. De bestreden beslissing ten aanzien van eerste verzoekende partij (C. V. Z. S.) luidt als volgt:

### **"A. Feitenrelaas**

*U heeft de Salvadoraanse nationaliteit en werd op X 1999 geboren in X, El Salvador. U bent ongehuwd en u was nooit politiek actief in uw land. Uw ouders zijn M. Y. S. Me. (CGVS 19/12947) en C. V. Z. M. (CGVS 19/12945). Sinds uw kindertijd woonde u samen met uw ouders in San Salvador, waar u ook naar school ging tot aan uw vertrek. De laatste tien jaar voor uw vertrek woonde u steeds op hetzelfde adres in een bewaakte zone in Santa Tecla, La Libertad, San Salvador. Uw moeder was leerkracht informatica op een lokale school en uw vader werkte als technisch ondersteuningsagent in een callcenter. U zat in uw tweede jaar van de bachillerato en had een actief leven. In uw vrije tijd speelde u waterpolo en ook hockey voor het nationale team van El Salvador, u speelde gitaar en basgitaar en deed vrijwilligerswerk op de school van uw moeder.*

*Uw woning was gelegen in een grenszone tussen twee rivaliserende bendes: Mara Salvatrucha (MS) en Barrio 18. Doordat u in deze grenszone woonde kon de ene bende denken dat u tot de andere behoorde en omgekeerd.*

*In oktober 2017 kreeg u voor het eerst problemen. Op weg naar uw hockeytraining werd u overvallen door twee personen die uw rugzak stalen met daarin uw persoonlijke bezittingen, waaronder uw geld en uw gsm. U dacht dat dit een gewone overval was, want in El Salvador is dat een normale zaak.*

*In mei 2018 werd u opnieuw overvallen. Deze keer hielden drie personen van een onbekende bende u tegen in de buurt van uw huis, ze grepen u bij de schouder en bedreigden u met een mes. Ze namen uw telefoon af en eisten van u dat u die deblokkeerde zodat ze toegang hadden tot uw persoonlijke informatie, uw contacten en uw foto's. Op hetzelfde moment wilden ze u een nieuwe gsm geven zodat u een poste (uitkijkpost) voor hen kon worden en hen kon waarschuwen wanneer de politie eraan kwam of wanneer nieuwkomers het gebied betraden. Doordat op dat moment een groep mensen passeerde kon u zich los wrikken en kon u ontkomen.*

*Na de diefstal van uw telefoon ontving uw moeder nog tweemaal een telefoontje afkomstig van de gestolen gsm. De eerste keer nam ze op en waren het MS-leden die zeiden dat u lid moest worden van de bende, zo niet zouden ze u doden. De tweede keer nam uw moeder niet meer op. Hierna liet u het nummer van de gestolen gsm blokkeren. Ook merkte u verschillende keren dat u gevolgd werd in de buurt van de bushalte of als u aan het wandelen was in de buurt. U besloot daarop verschillende routes te nemen wanneer u van uw huis naar school of naar uw trainingen ging. Op die manier kon u hen steeds vermijden. Ook uw ouders werden gevolgd of geobserveerd door onbekenden en u voelde zich niet meer veilig. U besloot niet langer met de bus naar school te gaan, maar reed mee met een vriendin van uw moeder.*

*In augustus 2018 werd uw moeder overvallen toen zij van school op weg was naar huis. Twee jonge volwassenen spraken haar aan als 'maestra M.' en stalen haar portefeuille.*

*Eveneens in 2018 kwamen leden van de bende u een keer zoeken aan de ingang van uw straat, maar u en uw gezin waren toen niet thuis. De bendeleden gaven zich tegen de bewaker uit als uw neven, waarop hij hen allerlei persoonlijke informatie over u en uw familie gaf. De bewaker vertelde u later die dag dat uw neven u kwamen zoeken. U had echter door dat het uw familie niet kon zijn, aangezien uw neven in Panama wonen.*

*Op 18 januari 2019, de verjaardag van uw vader, was u met uw ouders te voet op weg naar huis van een etentje in een shopping center in de buurt. Jullie werden benaderd door drie personen die jullie begonnen te beledigen. Ze pakten uw gsm af en stalen geld van uw moeder. Ze bedreigden u en zeiden dat ze jullie gingen vermoorden als u geen deel ging uitmaken van hun bende.*

*Na dat laatste incident ging u op 23 januari 2019 samen met uw gezin een aanklacht indienen bij de politie. Jullie gingen alle feiten aangeven en besloten daarop het land te verlaten. Eind januari verliet u*

*El Salvador en vloog u via Madrid naar België, waar u samen met uw ouders op 8 februari 2019 een verzoek om internationale bescherming indiende.*

*U vreest dat u bij terugkeer door de bende zal vermoord worden.*

*Ter staving van uw verzoek leggen u en uw ouders de volgende bewijsstukken voor: jullie internationale paspoorten, jullie nationale identiteitskaarten, de aanklacht die jullie indienden bij de politie van El Salvador op 23 januari 2019.*

### **B. Motivering**

*Na analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.*

*Na grondig onderzoek van uw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en van alle elementen uit uw dossier, blijkt dat de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet u niet kan worden toegekend. De reden is dat u geen gegronde vrees voor vervolging in uw land aanneemt en dat de situatie in El Salvador geen toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus rechtvaardigt.*

*Als belangrijkste reden voor u om uw land te ontvluchten haalt u aan dat een u onbekende bende u probeerde te rekruteren als uitkijkpost om hen te verwittigen als politie of nieuwkomers de wijk zouden betreden. Hieraan kan echter geen geloof worden gehecht. Er zijn immers verschillende onaannemelijkheden in uw relaas en ook zijn er tegenstrijdigheden tussen de verklaringen die u aflegt en die van uw vader, Z. M. C. V., en uw moeder, S. Me. M. Y..*

*Het begin van uw problemen situeert u in oktober 2017, wanneer u door twee mannen overvallen werd toen u na uw hockeytraining op weg was naar huis. U geeft hierbij echter zelf aan dat het om een normale diefstal ging en dat het in El Salvador, hoe betreurenswaardig ook, een normale zaak is dat ze jongeren overvallen. Hieruit kan worden afgeleid dat u niet om een bepaalde persoonlijke reden, afgezien van het feit dat u in het bezit was van uw rugzak met uw geld en gsm, het doelwit was van deze overval. U zegt eveneens dat er zich in El Salvador dagelijks dit soort diefstallen voordoen en dat u en uw familie het ook zagen als een normale overval (notities persoonlijk onderhoud 19/12948, p.8-9). Uw verhaal wordt ondersteund door de verklaringen van uw moeder die, net zoals u, aangeeft dat uw familie het beschouwde als een gewone overval en dat het in El Salvador gemakkelijk is om een gsm te stelen (notities persoonlijk onderhoud 19/12947, p.10). Uw vader heeft dit incident tijdens zijn persoonlijk onderhoud zelfs niet vermeld. Indien dit voorval plaatsvond kan er dan ook slechts worden besloten dat het hier om een louter crimineel en dus gemeenrechtelijk feit gaat en dat er geen band met de Conventie van Genève is.*

*Op 18 mei 2018, zeven maanden nadat u een eerste keer overvallen werd, zou een onbekende bende u voor het eerst proberen rekruteren hebben. U werd benaderd door drie bendeleden die uw gsm afnamen en u dwongen deze te deblokken. Op hetzelfde moment wilden ze u een nieuwe gsm geven zodat u een poste voor hun kon worden en hun zou kunnen waarschuwen als de politie of nieuwkomers de wijk binnenkwamen. Dat iemand met uw profiel zou worden uitgekozen hiervoor komt echter onwaarschijnlijk over.*

*Volgens de beschikbare landeninformatie (toegevoegd aan uw administratief dossier) zijn het bovenal arme jongeren die, mede omdat ze lager opgeleid zijn en vaak niet naar school gaan, het hoogste risico lopen op rekrutering. Het zijn ook vaak jongeren die te maken krijgen met politieke, economische en sociale uitsluiting die bij de bendes aansluiting vinden en een identiteit krijgen. Daarnaast worden jongeren meestal gerekruteerd vanaf heel jonge leeftijd, zo zijn er meldingen van rekruteringen van kinderen vanaf 8 en 10 jaar oud. Wanneer u wordt gevraagd of u voor mei 2018 ooit problemen had geeft u aan dat dat niet het geval is. U was immers constant bezig met sport en school en uw ouders werkten de hele dag. Bovendien zegt u dat u nooit in contact kwam met de bendes en woonden al uw vrienden in privé-zones (notities persoonlijk onderhoud 19/12948, p.11). U was dus iemand die totaal vreemd was aan het bendegebeuren en waaraan de modale bendeleden zich moeilijk zouden kunnen relateren. Het is dan ook merkwaardig dat een bende iemand met een profiel als het uwe, die geen deel uitmaakt van de straatscène in de wijk, zou willen rekruteren als poste. Uw vader geeft aan dat de bende u zou willen rekruteren omdat u low profile bent, geen tatoeages hebt en gekend was, waardoor de politie u nooit zou verdenken (notities persoonlijk onderhoud 19/12945, p.11). Dit kan niet overtuigen daar het net sterk de aandacht zou trekken dat iemand behorende tot een familie van goede komaf met een goed sociaal netwerk plots op straat zou beginnen rondhangen.*

*Op een bepaald moment wordt u gevraagd of u vrienden hebt met dezelfde problemen. U spreekt daarop over één van uw beste vrienden, Ro. R.. Hij zou recent verdwenen zijn, maar u weet niet waarom. U bent op de hoogte van zijn verdwijning doordat u een nieuwsbericht zag op*

telemundo(persoonlijk onderhoud 19/12948, p.11). In de nieuwsberichten die hierover te vinden zijn wordt echter gezegd dat deze jongen op een illegale manier op weg was naar de Verenigde Staten om zijn familie te vervoegen. Hij had voor het laatst contact met zijn familie toen hij zich in Encino, Texas bevond en verdween dus niet in El Salvador. Wanneer uw moeder gevraagd wordt naar deze jongen geeft zij aan dat het inderdaad een goede vriend van u was met wie u steeds uw verjaardag vierde. Ze kan echter niet op zijn achternaam komen. Ook vertelt ze dat zijn moeder A. R. heet en zijn vader ook Ro. (persoonlijk onderhoud 19/12947, p.11, p.13). Deze informatie komt echter niet overeen met wat over de verdwenen jongen in de pers geschreven staat, zijn moeder heet immers I. R.. Ook uw vader kent de achternaam van de jongen niet en kan niet meer vertellen dan dat hij op het internet gelezen heeft dat deze jongen verdwenen is (persoonlijk onderhoud 19/12945, p.19). Het is dan ook twijfelachtig of deze jongen effectief zo'n goede vriend van u was als u aangeeft. Bovendien verdween hij op weg naar de Verenigde Staten en zijn er geen redenen om aan te nemen dat zijn verdwijning gelieerd zou zijn aan problemen met de bendes in uw wijk.

Uw verklaringen betreffende de rekruteringspogingen van de bende zijn bovendien ook inconsistent. Tijdens uw relaas geeft u aan dat deze personen u na de feiten van 18 mei begonnen te volgen en later, als u op weg was naar uw trainingen, hielden ze u tegen, zeiden ze dingen en bedreigden ze u. Ze zeiden dat ze u zouden vermoorden en zouden bestelen als u geen deel ging uitmaken van hen (notities persoonlijk onderhoud 19/12948, p.8). Later tijdens het persoonlijk onderhoud wordt hier dieper op ingegaan en spreekt u dat tegen. Er wordt u gevraagd of deze mannen u na het incident op 18 mei nog hebben aangesproken. U verklaart: "Nee, enkel die keer met de verjaardag van mijn vader." U stelt wel dat u de overvallers nog een achttal keer gezien zou hebben, maar dat ze u niet aanspraken omdat u altijd uw route veranderde (notities persoonlijk onderhoud 19/12948, p.12). U geeft dus zelf aan dat ze u na 18 mei eigenlijk niet meer hebben aangesproken tot op het incident dat plaatsvond op 18 januari 2019. Het is dan ook niet geloofwaardig dat men u, als men u effectief wil rekruteren, slechts eenmaal aanspreekt en u daarna blijft volgen zonder verder iets te ondernemen. Deze tegenstrijdigheid tast dan ook op ernstige wijze verder de geloofwaardigheid aan van de beweemde pogingen tot rekrutering.

Door uw weergave van de feiten weet u evenmin te overtuigen dat het in dit geval ging om een overval met als doel u in te lijven in de bende. Wanneer u immers gevraagd wordt over welke bende het gaat zegt u dat u dat niet weet, omdat ze dat nooit zeggen (notities persoonlijk onderhoud 19/12948, p.11). Het houdt echter weinig steek dat bendeleden u zouden willen rekruteren zonder u te laten weten tot welke bende zij behoren.

U legt in dat verband ook tegenstrijdige verklaringen af. Zo beweert u eerst gedurende het gehele onderhoud dat u niet kan weten tot welke bende de leden behoorden tot u op een bepaald moment expliciet gevraagd wordt of ze u ooit bedreigden via andere manieren zoals telefonisch of via Facebook. Het is op dat moment dat u aanhaalt dat uw familie ook nog tweemaal opgebeld werd vanop telefoon die gestolen werd tijdens de overval van 18 mei 2018. De eerste keer zou uw moeder het telefoontje beantwoord hebben en werd er gezegd dat het leden waren van MS en dat u lid moest worden van de bende, anders zouden ze u doden. U wordt er op dat moment op gewezen dat het vreemd is dat u nu pas vermeldt dat ze effectief zeiden dat ze van MS waren en verklaart dat door te zeggen dat u niet kan weten of het echt zo is en dat ze evengoed van een andere bende konden zijn (notities persoonlijk onderhoud 19/12948, p.15). Het is niet enkel vreemd dat u dit telefoontje niet eerder vermeld hebt, als dit telefoontje werkelijk zou hebben plaatsgevonden dan zou u eerder niet gezegd hebben dat u niet wist over welke bende het ging maar zou u onmiddellijk gezegd hebben dat het allicht over de Mara Salvatrucha gaat. Uw uitleg dat men nooit zeker weet of ze de waarheid zeggen volstaat niet om deze tegenstrijdigheid uit te klaren.

Daarnaast zijn de verklaringen die uw familie aflegt i.v.m. de telefoontjes tegenstrijdig. Volgens uw vader identificeerden de bellers van het eerste telefoontje zich als leden van MS op zoek naar informatie. Ze zeiden: "We zijn bendeleden, we weten van jullie." (notities persoonlijk onderhoud 19/12945, p.9, p.12). Ook volgens uw vader zouden jullie na de overval van 18 mei 2018 naar het politiekantoor gegaan zijn om te vragen het nummer te blokkeren en duurde het zo'n 4 à 5 dagen om dat te doen. Als u het zelf zou moeten blokkeren zou het immers langer duren (notities persoonlijk onderhoud 19/12945, p.13-14). Uw moeder verklaart dat er aan de telefoon gezegd werd dat het leden waren van MS en dat u iets zou overkomen omdat u geweigerd had poste te worden en de telefoon aan te nemen. Zij zegt dat jullie na het incident in mei niet naar de politie gingen en dat jullie zelf naar de maatschappij belden om het nummer te blokkeren (notities persoonlijk onderhoud 19/12947, p. 8, p.15). Zelf beweert u dan weer dat jullie na de overval in mei wel naar de politie gingen om dat aan te geven, maar dat de politie er even over deed voor het nummer effectief geblokkeerd werd (notities persoonlijk onderhoud 19/12948, p.15). Het is onbegrijpelijk dat uw vader en moeder totaal verschillende verklaringen afleggen over de inhoud van de boodschap van de bendeleden. Daarnaast is het al even onbegrijpelijk dat uw moeder niet op de hoogte zou zijn van het feit dat jullie naar de politie gingen om het telefoonnummer te blokkeren maar zich zelfs herinnert dat jullie dat niet deden en dat jullie naar de maatschappij belden om het nummer te

blokkeren. Moesten deze feiten werkelijk hebben plaatsgevonden zou op zijn minst mogen verwacht worden dat u en uw ouders hierover éénduidige verklaringen zouden kunnen afleggen. De geloofwaardigheid van de feiten wordt hierdoor op ernstige wijze aangetast. De opmerking bij het persoonlijk onderhoud van uw vader, die op 20 december 2019 via uw advocaat werd overgemaakt aan het CGVS, kan de bovenstaande vaststelling niet weerleggen. Bij de verklaring van uw vader over het feit dat u na de overval van 18 mei naar de politie ging opdat zij de gsm konden blokkeren (notities persoonlijk onderhoud 19/12945, p.13), wordt opgemerkt: "M. heeft zelf gebeld naar de maatschappij, dat ging sneller. Via de politie zou het langer duren maar zou het wel serieuzer genomen worden". De toevoeging van deze opmerking na het vergelijken van de notities van de verschillende notities van het persoonlijk onderhoud van uw gezin, wijzigt niets aan de verklaringen die zijn afgelegd. Op geen enkele wijze wordt enige verklaring gegeven voor de vaststelling dat uw vader in het persoonlijk onderhoud iets anders verklaarde. Er werd overigens nog doorgevraagd aan uw vader waarom het langer duurt als hij zelf belt waarop hij stelde: "Omdat het telefoniebedrijf dan kan denken dat ik het gewoon doe om het nummer te blokkeren om iemand lastig te vallen. Als de politie effectief zegt 'die gsm is gestolen, blokkeer dat nummer' dan nemen ze dat serieuzer. Het is een kwestie van bureaucratie." Bovendien geeft u zelf tijdens uw persoonlijk onderhoud aan dat u wel degelijk naar de politie ging om de gsm te blokkeren na de overval van 18 mei (notities persoonlijk onderhoud 19/12948, p. 12).

U haalt verder ook nog feiten aan van augustus 2018, waarbij uw moeder overvallen werd door bendeleden die haar aanspraken met haar voornaam: 'juffrouw M.'. Ook hier spreekt u echter van een 'normale' overval. U geeft aan dat ze enkel haar naam noemden en haar geld stalen (notities persoonlijk onderhoud 19/12948, p.13). Ook wanneer uw moeder gevraagd wordt naar dit incident geeft zij aan dat het om een 'normale' overval door bendeleden ging die geld voor drugs willen maar dat ze niet denkt dat de overval verbonden was met de overval in mei (notities persoonlijk onderhoud 19/12947, p.16, 20). Dat ze haar bij naam noemden vond uw moeder zelf niet vreemd, ze was immers een bekend figuur in uw buurt, veel mensen kenden haar en spraken haar in het openbaar aan met haar voornaam (notities persoonlijk onderhoud 19/12947, p.16). Indien dit voorval plaatsvond kan er dan ook slechts worden besloten dat het hier om een louter crimineel en dus gemeenrechtelijk feit gaat en dat er geen band met de Conventie van Genève is.

Daarnaast zouden bendeleden uw vader nog verschillende keren gevolgd hebben. Verdere details hierover kan hij echter niet geven omdat het volgens hem niet steeds om dezelfde mensen ging en omdat hij verder ook nooit door hen werd aangesproken (notities persoonlijk onderhoud 19/12948, p.13, notities persoonlijk onderhoud 19/12945, p.13). Ook uw moeder zou gevolgd zijn maar werd ook niet meer aangesproken buiten het hierboven beschreven incident in augustus (notities persoonlijk onderhoud 19/12947, p.16). Het gaat hier om zeer vage verklaringen waaruit, indien dit plaatsvond, niet kan worden afgeleid wat het doel zou zijn geweest en evenmin dat er een band zou zijn met enige wil van een bende om u te rekruteren.

Op 18 januari 2019 zou er opnieuw een incident zijn geweest waarbij u overvallen werd, dit keer samen met uw familie. U had die avond de verjaardag van uw vader gevierd in een shoppingcenter in de buurt. Toen u samen met uw ouders te voet op de terugweg was, werd u benaderd door drie personen. Eén van hen greep u vast en de andere stal de portefeuille van uw moeder. Ze zeiden dat u lid moest worden van de bende en dat u anders zou vermoord worden. Volgens verklaringen van uw ouders identificeerden ze zich ook als leden van dezelfde bende die uw telefoon gestolen had in mei, iets waar u zelf niets over vermeldde (notities persoonlijk onderhoud 19/12945, p.15, notities persoonlijk onderhoud 19/12947, p.17). Uw vader probeerde u te verdedigen waardoor uw moeder om hulp kon roepen. Dat heeft er toe geleid dat de personen het op een lopen zetten (notities persoonlijk onderhoud 19/12948, p.14). De verklaringen die jullie hierrond afleggen zijn echter tegenstrijdig. Wanneer aan u wordt gevraagd of het dezelfde mensen waren die u in mei overvallen hebben zegt u dat het mogelijk is, maar dat het donker was en dat u hun gezicht niet kon zien (notities persoonlijk onderhoud 19/12948, p.14). Uw vader verklaart tijdens zijn persoonlijk onderhoud dan weer dat het vier mannen waren die jullie tegenhielden. Op de vraag of het dezelfde personen waren als de overval in mei 2018 zegt uw vader dat u achteraf tegen hem zei dat het niet dezelfde personen waren als toen, maar dat ze zich wel identificeerden als lid van dezelfde bende die u toen de gsm wilde geven (notities persoonlijk onderhoud 19/12945, p.15). Uw moeder verklaart op haar beurt dan weer dat het, zoals u zegt, drie personen waren die jullie aanvielen, maar dat jullie ook hun gezichten konden zien omdat er licht was in de straat. Volgens uw moeder was het zelfs zo dat één van hen dezelfde persoon was als één van de drie mannen die u in mei 2018 overvallen had en dat die persoon u al eens op een eerder moment had aangesproken in verband met de kledij die u droeg (notities persoonlijk onderhoud 19/12945, p.18). Gelet op deze incoherente verklaringen, kan er dus noch geloof worden gehecht aan deze overval noch aan de link met de eerdere overval in mei 2018. De opmerking bij het persoonlijk onderhoud van uw vader, die op 20 december 2019 via uw advocaat werd overgemaakt aan het CGVS, kan de bovenstaande vaststelling niet weerleggen. In de opmerking wordt zonder verdere uitleg de verklaring

van uw vader (persoonlijk onderhoud 19/12945, p.15) aangepast van vier personen naar drie personen zodat deze overeen zou komen met uw verklaringen. Het simpelweg wijzigen van een verklaring na het onderling vergelijken van de notities van de verschillende notities van het persoonlijk onderhoud van uw gezin lijkt er enkel op te wijzen dat de tegenstrijdigheid ook door u of uw gezinsleden werd opgemerkt. Naast bovenstaande gebeurtenissen haalt u nog aan dat leden van de bende zich naar uw colonia zouden begeven hebben op zoek naar u en uw familie. Ze gaven zich uit als neven van u en wisten zo gedetailleerde informatie over uw familie te verkrijgen van de bewaker van uw straat. Ook hierover leggen jullie echter tegenstrijdige verklaringen af. U geeft aan dat het om twee personen ging en dat u wist dat het uw neven niet waren omdat die in Panama wonen (notities persoonlijk onderhoud 19/12948, p.11). Wanneer uw moeder naar dit incident gevraagd wordt zegt zij dat het om drie personen ging en dat jullie vermoedden dat het om bendeleden ging omdat u maar twee neven hebt, die bovendien in Panama wonen (notities persoonlijk onderhoud 19/12947, p.17). Volgens uw verklaringen deed dit voorval zich bovendien voor in november/december 2018. Wanneer uw moeder naar dit incident gevraagd wordt verklaart zij echter dat het begin augustus 2018 was omdat het vakantie was en jullie familie er toen niet was (notities persoonlijk onderhoud 19/12947, p.18). Volgens de verklaringen van uw vader waren het drie personen en gebeurde het voorval in december (notities persoonlijk onderhoud 19/12945, p.14). Bijgevolg wordt de geloofwaardigheid van de gebeurtenissen op deze manier verder aangetast. De opmerking bij het persoonlijk onderhoud van uw vader, die op 20 december 2019 via uw advocaat werd overgemaakt aan het CGVS, kan de bovenstaande vaststelling niet weerleggen. In de opmerking wordt zonder verdere uitleg de verklaring van uw vader aangepast van vier personen naar drie personen. Het simpelweg wijzigen van een verklaring na het onderling vergelijken van de notities van de verschillende notities van het persoonlijk onderhoud van uw gezin lijkt er enkel op te wijzen dat de tegenstrijdigheid ook door u werd opgemerkt. Ook hierover ontving het CGVS op 20 december 2019 via uw advocaat een opmerking in het verslag van het persoonlijk onderhoud van uw vader. Op pagina 14 van het verslag werd aangepast dat het niet drie personen waren, maar twee die naar de bewaker toekwamen. Ook deze postfactum aanpassing kan aan de tegenstrijdigheid van de verklaringen niets veranderen. Uw moeder sprak immers eveneens over drie personen en gaf zelfs aan dat ze zelf toen tegen de bewaker zei dat het niet kon dat die drie personen uw neven waren omdat u maar twee neven had (notities persoonlijk onderhoud 19/12947, p.17).

De andere opmerkingen die wij via uw advocaat ontvingen hebben geen verdere invloed op de inhoud van de beslissing.

Om uw dossier te onderbouwen legt u een aanklacht neer die u ging indienen bij de politie op 23 januari 2019. De aanklacht is echter slechts een weergave van uw ongecontroleerde verklaringen en geen onderzoeksresultaat. Deze aanklacht heeft daarnaast een gesolliciteerd karakter aangezien zij pas ingediend werd na verloop van alle feiten. Bovendien is het ook merkwaardig dat in deze aanklacht niets vermeld wordt over de twee telefoontjes die u nog ontvangen hebt nadat bendeleden uw gsm stalen op 18 mei 2018. Deze aanklacht kan bijgevolg aan bovenstaande vaststellingen niets wijzigen.

De door u neergelegde identiteitsdocumenten worden in deze niet betwist maar hebben geen verdere bewijskracht inzake de ingeroepen vervolgingsfeiten.

Op basis van het bovenstaande wordt geconcludeerd dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw bewering dat u zou gerekruteerd worden door een u onbekende bende en dat u niet heeft voldaan aan de voorwaarden voor de toepassing van het voordeel van de twijfel inzake de overige feiten die u heeft aangehaald. Deze feiten kunnen dan ook geen dienstige basis vormen voor een risicoanalyse in het licht van de toekenning van internationale bescherming.

Wat betreft de overvallen die u aanhaalt en die van een type zijn waarvan eenieder het slachtoffer kan worden (met name diefstal van rugzak, telefoon of geld op straat) kan overigens geen verband worden gelegd met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie van Genève, die stelt dat een vluchteling iemand is die een gegronde vrees voor vervolging koestert omwille van zijn ras, religie, nationaliteit, sociale groep of politieke overtuiging. In het geval van zulke overvallen gaat het immers om louter gemeenrechtelijke feiten van straatcriminaliteit die, hoe betreuenswaardig ook, niet voldoende zwaarwichtig zijn om aannemelijk te maken dat er voor wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de **COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019** (beschikbaar op

[https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_salvador\\_situation\\_securitaire\\_20190715.pdf](https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf) en de **“UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador”** van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html> in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet maar houdt eerder verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegerelateerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenrechtelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenrechtelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld gevisieerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

### **C. Conclusie**

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2.2.2. De bestreden beslissing ten aanzien van tweede verzoekende partij (C. V. Z. M.) luidt als volgt:

#### **“A. Feitenrelaas**

U heeft de Salvadoraanse nationaliteit en werd op 18 januari 1974 geboren in San Vicente, El Salvador. Samen met uw partner, M. Y. S. Me. (CGVS 19/12947) hebt u één zoon, C. V. Z. M. (CGVS 19/12948). Voor uw vertrek woonde u samen met uw gezin in een bewaakte zone in Santa Tecla, La Libertad, San Salvador. U was nooit politiek actief en werkte als technisch ondersteuningsagent in een callcenter.

Uw woning was gelegen in een grenszone tussen twee rivaliserende bendes: Mara Salvatrucha (MS) en Barrio 18. Doordat u in deze grenszone woonde kon de ene bende denken dat u tot de andere behoorde en omgekeerd.

In oktober 2017 kreeg uw gezin voor het eerst problemen. Op weg naar zijn hockeytraining werd uw zoon overvallen door twee personen die zijn rugzak stalen met daarin zijn persoonlijke bezittingen, waaronder zijn geld en zijn gsm. Uw gezin dacht dat dit een gewone overval was, want in El Salvador is dat een normale zaak.

In mei 2018 werd uw zoon opnieuw overvallen. Deze keer hielden drie personen van een onbekende bende hem tegen in de buurt van uw huis, ze grepen hem bij de schouder en bedreigden hem met een mes. Ze namen zijn telefoon af en eisten van hem dat hij die deblokkeerde zodat ze toegang kregen tot zijn informatie, contacten en foto's. Op hetzelfde moment wilden ze hem een nieuwe gsm geven zodat hij een poste (uitkijkpost) voor hen kon worden en hen kon waarschuwen wanneer de politie eraan kwam of wanneer nieuwkomers het gebied betraden. Doordat op dat moment een groep mensen passeerde kon hij zich los wrikken en kon hij ontkomen.

Na de diefstal van zijn telefoon ontving uw vrouw nog tweemaal een telefoontje afkomstig van de gestolen gsm. De eerste keer nam ze op en waren het MS-leden die zeiden dat uw zoon lid moest worden van de bende, zo niet zouden ze hem doden. De tweede keer nam uw moeder niet meer op. Hierna liet u het nummer van de gestolen gsm blokkeren. Ook merkte uw zoon verschillende keren dat hij gevolgd werd in de buurt van de bushalte of als hij aan het wandelen was in de buurt. Hij besloot daarop verschillende routes te nemen wanneer hij van zijn huis naar school of naar zijn trainingen ging. Op die manier kon hij hen steeds vermijden. Ook uzelf en uw vrouw werden gevolgd of geobserveerd door onbekenden en jullie voelden zich niet meer veilig. Uw zoon besloot niet langer met de bus naar school te gaan, maar reed mee met een vriendin van uw vrouw.

*In augustus 2018 werd uw partner overvallen toen zij van school op weg was naar huis. Twee jonge volwassenen spraken haar aan als 'maestra M.' en stalen haar portefeuille.*

*Eveneens in 2018 kwamen leden van de bende uw zoon een keer zoeken aan de ingang van uw straat, maar u en uw gezin waren toen niet thuis. De bendeleden gaven zich tegen de bewaker uit als neven van uw zoon, waarop hij hen allerhande persoonlijke informatie over uw familie gaf. De bewaker vertelde u later die dag dat neven uw zoon kwamen zoeken. U had echter door dat het uw familie niet kon zijn, aangezien deze neven in Panama wonen.*

*Op 18 januari 2019, uw verjaardag, was u met uw vrouw en zoon te voet op weg naar huis van een etentje in een shopping center in de buurt. Jullie werden benaderd door drie personen die jullie begonnen te beledigen. Ze pakten de gsm van uw zoon af en stalen geld van uw vrouw. Ze bedreigden u en zeiden dat ze jullie gingen vermoorden als uw zoon geen deel ging uitmaken van hun bende.*

*Na dat laatste incident ging u op 23 januari 2019 samen met uw gezin een aanklacht indienen bij de politie. Jullie gingen alle feiten aangeven en besloten daarop het land te verlaten. Eind januari verliet u El Salvador en vloog u via Madrid naar België, waar u samen met uw gezin op 8 februari 2019 een verzoek om internationale bescherming indiende.*

*U vreest dat u en uw gezin bij terugkeer door de bende zal vermoord worden.*

*Ter staving van uw verzoek leggen u en uw gezin de volgende bewijsstukken voor: jullie internationale paspoorten, jullie nationale identiteitskaarten, de aanklacht die jullie indienden bij de politie van El Salvador op 23 januari 2019.*

### **B. Motivering**

*Na analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.*

*U baseert uw verzoek om internationale bescherming op dezelfde motieven als diegene die werden aangehaald door uw zoon C. V. Z. S. (CGVS 19/12948) en uw partner, M. Y. S. Me. (CGVS 19/12947). Omwille van de verbondenheid van jullie dossiers werden zij als één geheel behandeld waarbij de aanvraag van uw zoon als hoofdaanvraag werd beschouwd. In het kader van het verzoek van uw zoon wordt overgegaan tot een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omwille van het ongeloofwaardige karakter van jullie vluchtmotieven. Ook inzake uw verzoek wordt dus overgegaan tot een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.*

*De beslissing van uw zoon luidt als volgt:*

*(...)*

### **C. Conclusie**

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."*

2.2.3. De bestreden beslissing ten aanzien van derde verzoekende partij (M. Y. S. Me.) luidt als volgt:

### **"A. Feitenrelaas**

*U heeft de Salvadoraanse nationaliteit en werd op 15 november 1974 geboren in San Salvador, El Salvador. Samen met uw partner, Carlos Valentin ZELAYA MEJIA (CGVS 19/12945) hebt u één zoon, Carlos Valentin ZELAYA SERRANO (CGVS 19/12948). Voor uw vertrek woonde u samen met uw gezin in een bewaakte zone in Santa Tecla, La Libertad, San Salvador. U was nooit politiek actief en werkte als leerkracht informatica in een lokale school.*

*Uw woning was gelegen in een grenszone tussen twee rivaliserende bendes: Mara Salvatrucha (MS) en Barrio 18. Doordat u in deze grenszone woonde kon de ene bende denken dat u tot de andere behoorde en omgekeerd.*

*In oktober 2017 kreeg uw gezin voor het eerst problemen. Op weg naar zijn hockeytraining werd uw zoon overvallen door twee personen die zijn rugzak stalen met daarin zijn persoonlijke bezittingen, waaronder zijn geld en zijn gsm. Uw gezin dacht dat dit een gewone overval was, want in El Salvador is dat een normale zaak.*

*In mei 2018 werd uw zoon opnieuw overvallen. Deze keer hielden drie personen van een onbekende bende hem tegen in de buurt van uw huis, ze grepen hem bij de schouder en bedreigden hem met een mes. Ze namen zijn telefoon af en eisten van hem dat hij die deblokkeerde zodat ze toegang kregen tot zijn informatie, contacten en foto's. Op hetzelfde moment wilden ze hem een nieuwe gsm geven zodat hij een poste (uitkijkpost) voor hen kon worden en hen kon waarschuwen wanneer de politie eraan*

*kwam of wanneer nieuwkomers het gebied betraden. Doordat op dat moment een groep mensen passeerde kon hij zich los wrikken en kon hij ontkomen.*

*Na de diefstal van zijn telefoon ontving u nog tweemaal een telefoontje afkomstig van de gestolen gsm. De eerste keer nam u op en waren het MS-leden die zeiden dat uw zoon lid moest worden van de bende, zo niet zouden ze hem doden. De tweede keer nam u niet meer op. Hierna liet u het nummer van de gestolen gsm blokkeren. Ook merkte uw zoon verschillende keren dat hij gevolgd werd in de buurt van de bushalte of als hij aan het wandelen was in de buurt. Hij besloot daarop verschillende routes te nemen wanneer hij van zijn huis naar school of naar zijn trainingen ging. Op die manier kon hij hen steeds vermijden. Ook uzelf en uw man werden gevolgd of geobserveerd door onbekenden en jullie voelden zich niet meer veilig. Uw zoon besloot niet langer met de bus naar school te gaan, maar reed mee met een vriendin van u.*

*In augustus 2018 werd u overvallen op straat toen u van school op weg was naar huis. Twee jonge volwassenen spraken u aan als 'maestra Monica' en stalen uw portefeuille.*

*Eveneens in 2018 kwamen leden van de bende uw zoon een keer zoeken aan de ingang van uw straat, maar u en uw gezin waren toen niet thuis. De bendeleden gaven zich tegen de bewaker uit als neven van uw zoon, waarop hij hen allerhande persoonlijke informatie over uw familie gaf. De bewaker vertelde u later die dag dat neven uw zoon kwamen zoeken. U had echter door dat het uw familie niet kon zijn, aangezien deze neven in Panama wonen.*

*Op 18 januari 2019, de verjaardag van uw man, was u met uw man en zoon te voet op weg naar huis van een etentje in een shopping center in de buurt. Jullie werden benaderd door drie personen die jullie begonnen te beledigen. Ze pakten de gsm van uw zoon af en stalen uw geld. Ze bedreigden u en zeiden dat ze jullie gingen vermoorden als uw zoon geen deel ging uitmaken van hun bende.*

*Na dat laatste incident ging u op 23 januari 2019 samen met uw gezin een aanklacht indienen bij de politie. Jullie gingen alle feiten aangeven en besloten daarop het land te verlaten. Eind januari verliet u El Salvador en vloog u via Madrid naar België, waar u samen met uw gezin op 8 februari 2019 een verzoek om internationale bescherming indiende.*

*U vreest dat u en uw familieleden bij terugkeer door de bende zullen vermoord worden.*

*Ter staving van uw verzoek leggen u en uw gezin de volgende bewijsstukken voor: jullie internationale paspoorten, jullie nationale identiteitskaarten, de aanklacht die jullie indienden bij de politie van El Salvador op 23 januari 2019.*

### **B. Motivering**

*Na analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.*

*U baseert uw verzoek om internationale bescherming op dezelfde motieven als diegene die werden aangehaald door uw zoon C. V. Z. S. (CGVS 19/12948) en uw man, C. V. Z. M. (CGVS 19/12945). Omwille van de verbondenheid van jullie dossiers werden zij als één geheel behandeld waarbij de aanvraag van uw zoon als hoofdaanvraag werd beschouwd. In het kader van het verzoek van uw zoon wordt overgegaan tot een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omwille van het ongeloofwaardige karakter van jullie vluchtmotieven. Ook inzake uw verzoek wordt dus overgegaan tot een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.*

*De beslissing van uw zoon luidt als volgt:*

*"(...)."*

### **C. Conclusie**

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."*

### 3. Over de gegrondheid van het beroep

#### 3.1. Verzoekschrift

##### 3.1.1. Middelen

In een enig middel voeren verzoekende partijen de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet), alsook van het redelijkheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoekende partijen betwisten de motieven van de bestreden beslissingen en besluiten dat hun vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoekende partijen vragen in hoofdorde om hen als vluchteling te erkennen, minstens hen de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissingen te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen voor verder onderzoek.

#### 3.2. Stukken

Per drager wordt door de verwerende partij een aanvullende nota van 17 november 2020 bijgebracht.

#### 3.3. Beoordeling

##### 3.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

##### 3.3.2. Vluchtelingenstatus

3.3.2.1. Verzoekende partijen voeren aan bij terugkeer door de bende te worden vermoord die hen verschillende keren in het verleden heeft benaderd en die eerste verzoekende partij wilden rekruteren. In de bestreden beslissingen worden verzoekende partijen de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) eerste verzoekende partij de start van haar problemen situeert in oktober 2017, doch dit om een normale diefstal ging en bijgevolg een louter crimineel en gemeenrechtelijk feit dat geen band vertoont met het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag) en in dit verband nog kan worden opgemerkt dat tweede verzoekende partij dit voorval geheel niet vermeld heeft tijdens haar persoonlijk onderhoud; (ii) de verklaring van eerste verzoekende partij dat op 18 mei 2018 een onbekende bende haar voor het eerst heeft pogen te rekruteren niet kan overtuigen nu (1) het niet aannemelijk is dat een bende eerste verzoekende partij zou willen inzetten als 'poste' gelet op haar profiel en haar leeftijd en rekening houdend met de beschikbare landeninformatie en ook de verklaringen van tweede verzoekende partij dat de bende eerste verzoekende partij willen rekruteren omdat zij 'low profile' is, geen tatoeages heeft en gekend was, allerminst kan overtuigen daar het net erg de aandacht zou trekken als iemand als behorend tot een familie van goede komaf met een goed sociaal netwerk plots op straat zou beginnen rondhangen, (2) eerste verzoekende partij haar verklaringen aangaande het feit dat één van haar beste vrienden R. R. recent verdwenen is niet gelieerd kan worden aan haar problemen aangezien R. R. verdween op weg naar de Verenigde Staten en de uiteenlopende verklaringen van verzoekende partijen aangaande R. R. maken dat geen geloof kan worden gehecht aan het feit dat dit één van de beste vrienden van eerste verzoekende partij zou zijn, (3) eerste verzoekende partij bovendien inconsistente verklaringen aflegt met betrekking tot de rekruteringspogingen van de bende, (4) de vaststelling dat eerste verzoekende partij initieel verklaart niet te weten welke bende haar probeert te rekruteren verder afbreuk doet aan de geloofwaardigheid

van haar verklaringen, te meer nu zij hieromtrent bovendien tegenstrijdige verklaringen aflegt en (5) tweede en derde verzoekende partij bovendien tegenstrijdige verklaringen afleggen aangaande de telefoontjes die zij zouden hebben ontvangen van de bende en de stappen die zij hierop zouden hebben gezet; (iii) zowel eerste als derde verzoekende partij de feiten van augustus 2018, waarbij derde verzoekende partij zou zijn overvallen door bendeleden, omschreven als een 'normale' overval en het bijgevolg een louter crimineel en dus gemeenrechtelijk feit betreft dat geen band vertoont met de criteria die bepaald zijn in het Vluchtelingenverdrag; (iv) verzoekende partijen slechts zeer vage verklaringen kunnen afleggen met betrekking tot de achtervolgingen die tweede en derde verzoekende partij nog zouden hebben ondervonden en, zo deze feiten daadwerkelijk hebben plaatsgevonden, hieruit niet kan worden afgeleid wat het doel zou zijn geweest en evenmin dat er een band zou zijn met enige wil van een bende om eerste verzoekende partij te rekruteren; (v) verzoekende partijen ook met betrekking tot het voorgehouden incident op 18 januari 2019 tegenstrijdige verklaringen afleggen die de geloofwaardigheid van deze overval en de link met de eerdere overval in 2018 ondermijnen; (vi) verzoekende partijen daarenboven inconsistente verklaringen afleggen over het tijdstip en het aantal personen die naar de 'colonia' zouden zijn gekomen op zoek naar eerste verzoekende partij en haar familie; (vii) de opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud niet van die aard zijn dat ze de appreciatie van hun verzoeken om internationale bescherming kunnen ombuigen, integendeel dat enkele opmerkingen die werden geformuleerd in het kader van de opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud van tweede verzoekende partij er net op wijzen dat zij de tegenstrijdigheden in hun verklaringen zelf hebben opgemerkt en deze *postfactum* aanpassen; (viii) de door verzoekende partijen voorgelegde aanklacht die zij gingen indienen bij de politie op 23 januari 2019 slechts een weergave vormt van hun ongecontroleerde verklaringen en geen onderzoeksresultaat, dewelke daarnaast een gesolliciteerd karakter vertoont en in deze aanklacht bovendien niets vermeld wordt over de twee telefoontjes die eerste verzoekende partij zou hebben ontvangen; (ix) de overige (identiteits-) documenten niet van die aard zijn dat ze de appreciatie van hun verzoek om internationale bescherming in positieve zin kunnen ombuigen en (x) de door verzoekende partijen aangehaalde overvallen die van een type zijn waarvan eenieder het slachtoffer kan worden geen verband kan worden gelegd met één van de criteria zoals bepaald in het Vluchtelingenverdrag.

3.3.2.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

3.3.2.3. Na lezing van de administratieve dossiers besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoekende partijen geen geloofwaardige elementen aanbrengen waaruit kan blijken dat zij hun land van herkomst zijn ontvlucht of dat zij er niet zouden kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Gelet op de vaststellingen en overwegingen van de bestreden beslissing kan immers geen geloof worden gehecht aan hun verklaringen als zou een onbekende bende eerste verzoekende partij hebben proberen rekruteren als uitkijkpost om hen te verwittigen als politie of nieuwkomers de wijk zouden betreden.

De Raad stelt vast dat verzoekende partijen in hun verzoekschriften niet de minste concrete poging ondernemen om de pertinente motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissingen, die draagkrachtig zijn en steun vinden in de administratieve dossiers en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hen uiteengezette vluchtrelaas, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoekende partijen toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij evenwel geheel in gebreke blijven. Zij komen immers in wezen niet verder dan het louter volharden in zijn vluchtrelaas, het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen, het uiten van blote beweringen, het minimaliseren van de in de bestreden beslissingen gedane vaststellingen, het poneren van een vrees voor vervolging en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wat evenwel bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee zij er aldus niet in slagen hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissingen te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

Aangaande de vaststelling dat het niet aannemelijk is dat een bende eerste verzoekende partij als 'poste' zouden willen rekruteren gelet op zijn profiel, merken verzoekende partijen in hun verzoekschriften nog op dat eerste verzoekende partij heeft uitgelegd waarom zij een doelwit vormde, meer bepaald dat zij gekend was, geen tattoos had, waardoor de politie haar nooit zou verdenken van

lidmaatschap van de bende. Verzoekende partijen benadrukken dat het bijzonder profiel van eerste verzoekende partij in overweging moet worden genomen en betreuren dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen hier integendeel geen rekening met heeft gehouden. Meer bepaald voeren zij aan dat eerste verzoekende partij een sporter is uit het nationale hockeyteam en zij een voorbeeld was voor andere jongeren en zo - als lid van een bepaalde bende - andere jongeren kon aantrekken om zich te vervoegen bij de bende. Verder beargumenteren verzoekende partijen dat het niet correct is om te stellen dat enkel minderjarigen vanaf 8 tot 10 jaar gerekruteerd zouden worden, nu uit *"het rapport van 15 juli 2015"* blijkt dat jongeren tussen 15 en 29 jaar het grootste gevaar lopen om gedwongen te worden zich aan te sluiten bij bendes. De Raad merkt in dit verband op dat uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier (map 'Landeninformatie') blijkt dat bendes in het kader van hun rekrutering kinderen viseren die een kwetsbaarheid vertonen omwille van politieke, economische en/of sociale uitsluiting, zoals kinderen die afkomstig zijn van arme en gebroken families, die bij hun grootouders wonen, kinderen met familie in de Verenigde Staten of zij die psychologische of mentale beperkingen hebben. Het zijn bijgevolg vaak arme jongeren die het hoogste risico lopen op rekrutering. Uit diezelfde informatie blijkt dat dergelijke rekruteringen plaatsvinden in de lokale gemeenschappen en in publieke scholen. Verder blijkt uit de beschikbare informatie dat rekrutering in principe op jonge leeftijd start, waarbij er melding wordt gemaakt van rekruteringen van kinderen vanaf 8 en 10 jaar oud. *In casu* is dit evenwel niet het geval. Eerste verzoekende partij verklaart immers dat zij voor mei 2018 nooit eerder problemen heeft gekend met een bende die haar zou hebben willen rekruteren (administratief dossier eerste verzoekende partij, notities van het persoonlijk onderhoud d.d. 26 november 2019, p. 11). Aangezien zij aangeeft op 31 oktober 1999 te zijn geboren (administratief dossier eerste verzoekende partij, notities van het persoonlijk onderhoud d.d. 26 november 2019, p. 4 en 'verklaring DVZ' d.d. 12 juli 2019, vraag 4), zou zij op het ogenblik van het eerste contact met een bende reeds ruim 18 jaar oud zijn, hetgeen in schril contrast staat met de rekrutering van jonge kinderen door bendeleden in El Salvador, dewelke praktijk verder geïntensifieerd werd sinds 2014-2015. Dat uit *"het rapport van 15 juli 2015"* - waarmee verzoeker op de COI Focus *"Salvador. Situation sécuritaire"* van 15 juli 2019 lijkt te doelen - zou blijken dat jongeren tussen 15 en 29 jaar het grootste gevaar lopen om gedwongen te worden zich aan te sluiten bij bendes kan niet worden gevolgd, nu uit de door verzoekende partijen geciteerde passage uit voormelde COI Focus slechts blijkt dat jongeren tussen 15 en 19 jaar in 2018 ongeveer 30% van de populatie uitmaken in El Salvador en dat zij volgens de statistische gegevens het hoogste percentage uitmaken van slachtoffers van moord. In de COI Focus *"Salvador. Situation sécuritaire"* van 15 juli 2019 wordt echter nergens gesteld dat de door verzoeker aangehaalde leeftijdscategorie van 15-19-jarigen het grootste gevaar zou lopen voor gedwongen rekrutering. Bovendien blijkt uit de verklaringen van eerste verzoekende partij dat zij nooit in contact kwam met de bendes, dat al haar vrienden in privé-zones woonden en dat zij constant bezig was met sport en school (administratief dossier eerste verzoekende partij, notities van het persoonlijk onderhoud d.d. 26 november 2019, p. 6-7 en 11), hetgeen moeilijk te verzoenen is met voormelde informatie waaruit blijkt dat kwetsbare (sociaal, economisch en/of politiek uitgesloten) (zeer) jonge kinderen het doelwit zijn van rekrutering door bendes. De argumentatie dat eerste verzoekende partij een bijzonder profiel heeft, dat zij (als sportman) gekend is en zo andere jongeren kan aantrekken om zich bij de bende te vervoegen, dat zij geen tattoos had en de politie haar hierdoor niet zou verdenken van lidmaatschap van een bende, betreffen louter hypothetische beweringen die allerminst kunnen overtuigen. Immers, met de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan worden vastgesteld dat het net de aandacht zou trekken als iemand uit een familie van goede komaf met een goed sociaal netwerk en die zich ver van bendes houdt, plots op de straat zou gaan rondhangen. Verzoekende partijen slagen er dan ook niet in aan te tonen dat eerste verzoekende partij daadwerkelijk het voorwerp zou hebben uitgemaakt van een poging tot rekrutering door bendeleden. Dit klemmt des te meer daar hun verklaringen dienaangaande niet aannemelijk en zelfs tegenstrijdig zijn zoals blijkt uit voormelde vaststellingen en overwegingen van de bestreden beslissingen, hetgeen de geloofwaardigheid van hun vluchtrelaas verder ondermijnt.

Verzoekende partijen benadrukken nog dat eerste verzoekende partij op 18 mei werd aangesproken, naderhand voortdurend in de gaten werd gehouden en achtervolgd werd door bendeleden. De Raad merkt te dezen op dat verzoekende partijen met de argumentatie in de verzoekschriften geen enkel valabel argument bijbrengen om de vastgestelde tegenstrijdigheid in de verklaringen van eerste verzoekende partij aangaande de rekruteringspogingen te verklaren of te herstellen, nu zij zich in wezen beperken tot het louter herhalen van één versie van de tegenstrijdige verklaringen. Er dient immers te worden vastgesteld dat daar waar eerste verzoekende partij tijdens haar spontaan relaas aangaf dat de personen die haar op 18 mei overvielen haar nadien bleven volgen, haar later tegenhielden en dingen tegen haar zeiden en haar bedreigden (administratief dossier eerste verzoekende partij, notities van het persoonlijk onderhoud d.d. 26 november 2019, p. 8), later expliciet verklaart dat de mannen haar na het

incident van 18 mei niet meer hebben aangesproken tot op het incident van 18 januari 2019 omdat zij telkens van route zou zijn veranderd (administratief dossier eerste verzoekende partij, notities van het persoonlijk onderhoud d.d. 26 november 2019, p. 12). Te dezen merkt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nog pertinent op dat het niet geloofwaardig is dat, zo de bende eerste verzoekende partij daadwerkelijk hebben willen rekruteren, zij haar slechts eenmaal aanspreekt en daarna blijft volgen zonder verder iets te ondernemen. Verzoekende partijen voeren hiertegen evenmin enig concreet verweer, zodat de vaststellingen van de bestreden beslissingen dienaangaande onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

Verzoekende partijen stellen zich in de verzoekschriften nog de vraag wat er tegenstrijdig is aan de verklaringen van eerste verzoekende partij aangaande de bende die hem zou hebben proberen in te lijven. Zij benadrukken dat eerste verzoekende partij heeft verduidelijkt dat iedereen zich telefonisch kan uitgeven voor welke bende dan ook en zij bijgevolg niet kan/kon met zekerheid weten wie haar precies opbelde. Er dient te dezen worden opgemerkt dat verzoekende partijen zich beperken tot het louter herhalen van eerder afgelegde en tegenstrijdig en ongeloofwaardig bevonden verklaringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, hetgeen bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee zij er dan ook niet in slagen om de pertinente overwegingen van de bestreden beslissingen in een ander daglicht te plaatsen waar dienaangaande terecht wordt opgemerkt dat eerste verzoekende partij enerzijds tijdens haar persoonlijk onderhoud aangeeft dat zij niet kan weten tot welke bende de leden behoorden, doch anderzijds verklaart dat haar moeder na het beantwoorden van een telefoontje aangaf dat het leden van Mara Salvatrucha (MS) waren.

Zo verzoekende partijen de vastgestelde tegenstrijdigheden in hun verklaringen aangaande de dreig telefoons en hun handelen na deze telefoons pogen te vergoelijken, stellende dat de feiten meer dan een jaar geleden plaatsvonden, dient te worden opgemerkt dat de aangehaalde gebeurtenissen manifeste afwijkingen vormen op de alledaagsheid en van determinerende invloed waren op hun verdere leven, zodat redelijkerwijze kan worden verwacht dat zij in het geheugen van verzoekende partijen gegrift zijn zodat zij bij machte zouden moeten zijn deze op coherente en duidelijke wijze uiteen te zetten. Dat zij zich slechts "*bepaalde details*" niet zouden herinneren en de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich focust op details en pietluttigheden kan niet worden gevolgd, nu de vastgestelde tegenstrijdigheden betrekking hebben op feiten die rechtstreeks de aanleiding hebben gegeven tot het vertrek uit het land van herkomst. Van verzoekende partijen mag worden verwacht dat zij tijdens de asielprocedure eenduidige verklaringen afleggen over de feiten die de essentie uitmaken van hun vluchtrelaas.

Met betrekking tot de overval op 18 januari 2019, waarbij verzoekende partijen zouden zijn overvallen toen zij de verjaardag van tweede verzoekende partij hadden gevierd en zij in de buurt van een shoppingcenter waren, verklaren verzoekende partijen in hun verzoekschriften dat deze gebeurtenissen zo snel gebeurden en zij in shock waren, zodat het niet hoeft te verbazen dat zij het elk ietwat anders hebben ervaren en er anders over vertellen. Zij geven nog aan dat tweede verzoekende partij inderdaad denkt dat er vier mannen bij betrokken waren, maar dat het er ook drie kunnen zijn geweest, doch dat zij allen over de essentie van de gebeurtenissen coherente verklaringen hebben afgelegd. Over hun inconsistente verklaringen met betrekking tot de benedeleden die naar hun '*colonia*' zouden zijn gekomen, geven verzoekende partijen in hun verzoekschriften voorts nog aan dat eerste verzoekende partij de informatie hieromtrent van derde verzoekende partij kreeg en zo mogelijk details verloren zijn gegaan. De Raad benadrukt in dit verband opnieuw dat de vastgestelde tegenstrijdigheden en inconsistenties in hun onderlinge verklaringen geen betrekking hebben op details, maar op feiten die rechtstreeks aanleiding gegeven hebben tot het vertrek uit het land van herkomst. Van verzoekende partijen mag worden verwacht dat zij tijdens hun asielprocedure eenduidige verklaringen afleggen over de feiten die de essentie uitmaken van hun asielrelaas en de aanleiding waren voor hun vertrek uit het land van herkomst. Verzoekende partijen slagen er met de argumentatie in de verzoekschriften dan ook geenszins in om de veelvuldige inconsistenties en tegenstrijdigheden in hun verklaringen omtrent de kern van hun vluchtrelaas te verklaren of te herstellen.

De Raad stelt vast dat verzoekende partijen in voorliggende verzoekschriften de motieven ongemoeid laten waar in de bestreden beslissingen nog terecht wordt uiteengezet dat (i) eerste verzoekende partij de start van haar problemen situeert in oktober 2017, doch dit om een normale diefstal ging en bijgevolg een louter crimineel en gemeenrechtelijk feit dat geen band vertoont met de criteria bepaald in het Vluchtelingenverdrag; (ii) eerste verzoekende partij's verklaringen aangaande het feit dat één van haar

beste vrienden R. R. recent verdwenen is niet gelieerd kan worden aan haar problemen aangezien R. R. verdween op weg naar de Verenigde Staten en de uiteenlopende verklaringen van verzoekende partijen aangaande R. R. maken dat geen geloof kan worden gehecht aan het feit dat dit één van de beste vrienden van eerste verzoekende partij zou zijn; (iii) zowel eerste als derde verzoekende partij de feiten van augustus 2018, waarbij derde verzoekende partij zou zijn overvallen door bendeleden, omschreven als een 'normale' overval en het bijgevolg een louter crimineel en dus gemeenrechtelijk feit betreft dat geen band vertoont met de criteria die bepaald zijn in het Vluchtelingenverdrag; (iv) verzoekende partijen slechts zeer vage verklaringen kunnen afleggen met betrekking tot de achtervolgingen die tweede en derde verzoekende partij nog zouden hebben ondervonden en, zo deze feiten daadwerkelijk hebben plaatsgevonden, hieruit niet kan worden afgeleid wat het doel zou zijn geweest en evenmin dat er een band zou zijn met enige wil van een bende om eerste verzoekende partij te rekruteren; (v) de opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud niet van die aard zijn dat ze de appreciatie van hun verzoeken om internationale bescherming kunnen ombuigen; (vi) de door verzoekende partijen voorgelegde aanklacht die zij gingen indienen bij de politie op 23 januari 2019 slechts een weergave vormt van hun ongecontroleerde verklaringen en geen onderzoeksresultaat, dewelke daarnaast een gesolliciteerd karakter vertoont en in deze aanklacht bovendien niets vermeld wordt over de twee telefoontjes die eerste verzoekende partij zou hebben ontvangen; (vii) de overige (identiteits-) documenten niet van die aard zijn dat ze de appreciatie van hun verzoek om internationale bescherming in positieve zin kunnen ombuigen en (viii) de door verzoekende partijen aangehaalde overvallen die van een type zijn waarvan eenieder het slachtoffer kan worden geen verband kan worden gelegd met één van de criteria zoals bepaald in het Vluchtelingenverdrag. De motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissingen, die bijdragen aan het besluit dat het door verzoekende partijen uiteengezette vluchtrelaas ongeloofwaardig is, blijven aldus overeind en worden door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

Aangezien geen van de motieven van de bestreden beslissingen aldus wordt weerlegd, blijft de uitgebreide motivering dienaangaande onverminderd overeind en wordt deze door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

3.3.2.4. Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat het vluchtrelaas van verzoekende partijen niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

3.3.2.5. Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

### 3.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het vluchtrelaas van verzoekende partijen, waarop zij zich eveneens beroepen teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partijen dan ook niet langer kunnen steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat betreft de overvallen die verzoekende partijen aanhalen en die van het type zijn waarvan eenieder het slachtoffer kan worden (met name diefstal van rugzak, telefoon of geld op straat) moet worden opgemerkt dat dit louter gemeenrechtelijke feiten van straatcriminaliteit betreffen die, hoe betreurenswaardig ook, niet voldoende zwaarwichtig zijn om aannemelijk te maken dat er voor wat verzoekende partijen betreft een reëel risico bestaat op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partijen een reëel risico op ernstige schade lopen dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet staat in de bestreden beslissingen te lezen als volgt:

*"Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de* **COI Focus El Salvador:**  
**Situation                    Sécurité                    van                    15                    juli                    2019                    (beschikbaar                    op**

[https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_salvador\\_situation\\_securitaire\\_20190715.pdf](https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf) en de **“UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador”** van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html> in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet maar houdt eerder verband met de criteria van de Vluchtelingenconventie. De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegeïmpliceerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geïmpliceerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.”

In zoverre verzoekende partijen aanvoeren dat de informatie van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen achterhaald is en de (humanitaire) situatie anno januari 2020 in El Salvador volledig ontspoord is waarbij het land “wordt gerund door bendes”, waartoe zij citeren uit het internetartikel “El Salvador: a country ruled by gangs – a photo essay” van The Guardian van 22 november 2019 en het internetartikel “Photo Essay. A Nation Held Hostage” van 30 november 2019, dient vooreerst te worden opgemerkt dat de verwerende partij op 20 november 2020 een aanvullende nota d.d. 17 november 2020 bijgebracht waarin vastgesteld wordt als volgt: “Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de **COI Focus El Salvador: Retour au pays des ressortissants van 9 januari 2020** (beschikbaar op [https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_Salvador\\_retour\\_au\\_pays\\_des\\_ressortissants\\_20200109.pdf](https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_Salvador_retour_au_pays_des_ressortissants_20200109.pdf)), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit een bevraging van IOM in 2019 gaven terugkeerders aan dat het gebrek aan economische mogelijkheden de hoofdrede was om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 27 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie bij terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de **COI Focus El Salvador: Situation Sécuritaire van 15 juli 2019** (beschikbaar op [https://www.cara.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_Salvador\\_situation\\_securitaire\\_20190715.pdf](https://www.cara.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_Salvador_situation_securitaire_20190715.pdf)) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aan te tonen. Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van

*zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."*

Voorts dient te worden opgemerkt dat kan worden aangenomen dat de criminaliteit in El Salvador bijzonder ernstig is, zoals ook blijkt uit de COI Focus "*Salvador. Situation Sécuritaire*" van 15 juli 2019 en de daarin geconsulteerde bronnen. Uit deze informatie blijkt dat het aanwezige geweld voortkomt uit wraakacties tussen rivaliserende bendes en uit confrontaties tussen de bendes en de autoriteiten (COI Focus "*Salvador. Situation Sécuritaire*" van 15 juli 2019, p. 6). De bendes viseren andere bendes, terwijl de overheid tracht op te treden tegen de criminele groeperingen, met wisselend succes (*ibid*, p. 6-7). De bendes en autoriteiten viseren hierbij burgers met een duidelijk profiel (*ibid*, p. 11-19) waaronder burgers die zich tegen bendes of de overheid verzetten; informanten, getuigen en slachtoffers van misdaden begaan door bendes of door de veiligheidstroepen; familieleden, burens of anderen die gelinkt worden aan bendes; burgers die bendes verlaten of verraden hebben; LGBTI-personen; burgers met bepaalde beroepen; (ex-)politieagenten en (ex-)militairen; burgers die professioneel betrokken zijn bij het onderzoek of de bestrijding van georganiseerde misdaad, waaronder rechters, officieren van justitie en advocaten; inboorlingen. UNHCR stelde vast "*that most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons*" ("*Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador*" van maart 2016, p. 44-45). De verzoeken om internationale bescherming van jonge vrouwen, minderjarigen, jongeren en kwetsbare personen dienen met verhoogde aandacht te worden onderzocht. De Raad kan enkel vaststellen dat niettemin de schade die omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador doelgericht en niet willekeurig is, noch van die aard om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De Raad stelt voorts vast dat verzoekende partijen niet aantonen dat de informatie waarop het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich steunt voor voormelde analyse niet correct, dan wel niet actueel zou zijn of dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken. De door verzoekende partijen aangehaalde informatie ligt immers in lijn met de informatie waarop voormelde analyse is gestoeld. Te meer daar de door verzoekende partijen aangehaalde informatie zelf dateert van 2019, dewelke bezwaarlijk de situatie "*Anno januari 2020*" weergeeft en deze stukken dezelfde evoluties beschrijven als deze die in de COI Focus "*Salvador. Situation Sécuritaire*" van 15 juli 2019 worden aangestipt.

Bijgevolg maakt verzoekende partijen niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.3.4. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de administratieve dossiers blijkt dat verzoekende partijen op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen uitvoerig werden gehoord. Tijdens deze persoonlijke onderhouden kregen zij de mogelijkheid hun vluchtmotieven uiteen te zetten en hun argumenten kracht bij te zetten, konden zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en hebben zij zich laten bijstaan door hun advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Spaans machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich voor het nemen van de bestreden beslissingen heeft gesteund op alle gegevens van de administratieve dossiers, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekende partijen en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden. Evenmin kan de schending van het redelijkheidsbeginsel worden volgehouden aangezien de bestreden beslissingen geenszins in kennelijke wanverhouding staan tot de motieven waarop zij is gebaseerd.

3.3.5. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kunnen verzoekende partijen niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partijen tonen evenmin aan dat zij in aanmerking komen voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

3.3.6. Waar verzoekende partijen in ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissingen te vernietigen en de dossiers terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissingen van de

commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partijen tonen niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissingen die door de Raad niet kan worden hersteld, noch tonen zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De zaken met rolnummers X, X en X worden gevoegd.

### **Artikel 2**

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

### **Artikel 3**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien december tweeduizend twintig door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER